

Fina
WORLD
CHAMPIONSHIPS

**WATER. WONDER.
WELCOME.**

Florent Manaudou új szerepben: „A magyar szurkolók fantasztikusak”

2017.07.30. 14:22 CET

Merőben új szerepkörben mutatkozott be Florent Manaudou, olimpiai-, világ- és Európa-bajnok úszó, az 50 méteres férfi gyorsúszás egyik legnagyobb specialistája a 17. FINA világbajnokságon. A francia állami televízió felkérésére szakkomentátorként érkezett Budapestre, és a televíziós állásokból figyelte társai versenyzését. A francia sprinter riói ezüstérme után jelentette be, hogy időlegesen szünetelteti úszó karrierjét, és tavaly szeptember óta, az Aix-en-Provence kézilabdacsapatát erősíti. Budapesten néhány napra újra visszatért az úszáshoz, de csak elméletben, és csupán a vb idejére.

Hogy tetszik az új szerepköre?

Először is nagyon örülök, hogy itt lehetek a világbajnokságon. Tavaly nyáron hagytam abba az úszást, ezért nagyszerű érzés most itt dolgozni, újra látni társaimat, akikkel nem is olyan régen még együtt versenyeztem. Fantasztikus dolog, hogy a barátaim, Camille és Jeremy (Camille Lacourt és Jeremy Stravius az 50 méteres férfi hátúszásban – *a szerk.*) versenyét közvetíthetem. De azért bevallom, nagyon furcsa érzés a túloldalón lenni és nem a medencében, ahol végülis megszoktam.

Egy másik legendával, Mark Spitz-cel (Fotó: Facebook/Florent Manaudou)

Nem próbálta ki a medencét?

De igen. Az új szerepemnek köszönhetően indulhattam a médiaváltóban. Ráadásul a francia csapatban együtt úszhattam gyerekkorom nagy példaképével, Xavier Marchanddal. Nyolcéves voltam 1998-ban, amikor a perth-i világbajnokságon ezüstérmes lett a 200 méteres vegyesúszásban. Ennél nagyobb megtiszteltetést keveset tudok elképzelni. A medence maga nagyon tetszett, szerintem jó gyors, de mivel most már nem vagyok edzésben, nem tudom jobban kielemezni. A héten született jó eredmények azonban magukért beszélnek, s alátámasztják a megérzésemet. A hangulat pedig, amit a magyar szurkolók teremtenek, egyszerűen fantasztikus.

És nem érez csábítást arra, hogy úszóként visszatérjen?

Igazából egyetlen dolog miatt kezdeném újra. Ha Párizs megnyerné a 2024-es olimpia rendezési jogát. Ötkarikás játékon indulni, otthon, a saját közönségünk előtt több mint csábító. Párizsban olimpiai bajnoknak lenni, igen, ez az egyetlen motivációs erő, ami miatt még visszatérnék. De ez egyelőre még nincs napirenden, majd meglátjuk két-három év múlva.

A kézilabda hogy megy?

Nagyon jól, sok örömet okoz. Gyerekkoromban mindig is kézilabdázó szerettem volna lenni, édesapám is az volt, és eleinte egyszerre hódoltam mindkét sportágnak. Ez egy csapatjáték, nem is hasonlítható az úszáshoz, nagyon élvezem. Hogy mégis miért lettem úszó? A

kézilabdában nagyon korán kellett volna jó csapatba kerülni, s még ha valaki jól is játszik, van, hogy nem fedezik fel. Az úszás egész más. Csak én és az óra számítok. A győzelem teljesen egyértelmű, nem lehet megkérdőjelezni. Azt hiszem, ezért választottam az úszást. Jó döntés volt. Most pedig ugyanilyen jó döntés volt váltani. Az úszás az évek során a munkámmá, a hivatásommá vált, a kézilabda pedig sokkal inkább szórakozás, ezért ad most nekem sokkal többet, mint az úszás tudott vagy tudna.

Mit vár a barátaitól, Camille-től és Jeremy-től az 50 méteres hátúszás döntőjében?

Titokban két francia éremben reménykedem, de tudom, hogy nagyon kemény verseny lesz. Camille Lacourt-ban benne van az aranyérem, de majd meglátjuk, szoros ötven méter lesz.